

ZPRÁVA Z CYKLOVÝLETU – 7. BŘEZNA 2019

Vážení přátelé cykloturistiky se Senior fitness, dámy a pánové!

Posílám zprávu z letošního prvního kolovýletu a hned hlásím, že jsme měli kliku. Termín, který jsem s notnou dávkou drzosti vypsál, byl původně spjat s ne zcela příznivou předpovědí, leč z okolo ležících dnů byla nejpříjemnější. Protože se nám všem už chtělo do přírody, tak jsme to riskli a vyšlo to.

Čtvrtek 7. března 2019, to je zatím nečasnější termín našich výjezdů! A za tu drzost jsme byli náležitě odměněni. Proti předpovědi se teplota značně zvýšila, a když jsme v poledne pojídali skvělý oběd na zahrádce restaurace u zimního stadionu v Černošicích, páliło na nás jarní sluníčko a stupňů bylo věru na dvacet! A to už jsme měli polovinu cesty za sebou.

Proti již tradiční zahajovací trase jsme tentokrát zvolili mírné prodloužení se startem až od stanice Stodůlky. Sešlo se nás pět - to je také rekordní a na začátek velmi slibné - jen houšť. Květa, Petr, Fanda, Eva a já jsme pak vyrazili přes Řeporyje na cestu podél Dalejského potoka. Údolíčko Dalejské je proti následnému Prokopskému ještě romantičtější, skoro jsme si připadali jako na divokém západě. Příroda ještě spala, o to více bylo vidět skrz vegetaci. Zajímavé.

Po pár kilometrech náročné trasy jsme dojeli na kraj Prokopského údolí. To už známe, letos tam moc cyklistů nebylo. Před Hlubočepy jsme navštívili dvě zajímavá místa - hlubočepské jezírko a pak jsme vystoupali pěkným krpálem na trať známého Semerinku. Přesně v místech, kde České dráhy právě dokončovaly výstavbu nové železniční stanice Žvahov. Toť velmi záslužný čin.

Otřeli jsme se o starý žvahovský hřbitůvek a sjeli jsme do Hlubočep. Pak jsme místo podél Vltavy zvolili na radu Petra trasu kolem starého barrandovského koupaliště. Nebyl to hezký pohled, zvláště pro nás už letité pamětníky, kteří slávu tohoto rekreačního sportoviště pamatují, Květa dokonce v plavkách z věku školačky. Na obrázku vidíte ten srab a trosky bazénu i věže, ze které skákali v padesátých letech naši reprezentanti - myslím, že byli asi dva, větší zájem tenkrát nebyl.

Poté jsme se napojili na již tradiční cestu proti proudu Vltavy. U Lahovic jsme pohovořili se stádečkem ondatr v jedné laguně. Milé setkání, nadějně, jsou to hodná zvířátka. Dál směrem na západ a zatím pořád bez větru. Pak nás hlad přiměl hledat místo k občerstvení, místní znalci nás poslali v Černošicích k zimnímu stadionu. Poradili nám dobře. No a po dobré krmi jsme pomalu obraceli kurz na východ.

Začal foukat pěkný vítr. Projeli jsme Lipence a ocitli se na Zbraslavském náměstí. A opět již tradiční kafičko se zákuskem na slunečném posezení. Zpátky po proudu Vltavy jsme se vraceli po visuté lávce nového lahovického mostu a pak už uháněli jako praví stíhači až na

Zlíchov. Šťavnatému větru moc děkujeme. Poradili jsme se, kdy a kam příště, rozloučili se a vyrazili vstříc svým domovům.

Každý mohl - dle místa startu i cíle ujet tak mezi 55 a 60 km. Do deníku zapisujeme společných 55. Tak díky všemu a všem - byl to krásný premiérový cyklovýlet.

Srdečně zdravím všechny spolujezdce i adepty ze svého rostoucího mail-adresáře.

Ivan Liška